

15 MEI 2011 – VIERDE PAASZONDAG

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Christen-zijn in de paastijd

ER LOOPT EEN RODE DRAAD door de evangeliëlezingen van de zeven paaszondagen. Die rode draad geeft ook de belangrijkste componenten aan van geloven en van Kerk vormen: verkondigen (het *kerygma*), zorg dragen voor medemensen (de diaconie) en bidden (de liturgie). Die drie elementen vormen een gelijkzijdige driehoek. Ze hebben elkaar nodig om tot een evenwichtige geloofshouding en een gezonde geloofsgemeenschap te komen.

Op de eerste paaszondag (Pasen zelf), de tweede (beloken Pasen) en de derde zondag wordt de Blijde Boodschap verkondigd: Jezus is verrezen. God heeft zijn Zoon door de dood heen gehaald. Liefde sterft niet. Op Pasen begon het met de verbijsterende ontdekking van het lege graf. Op de tweede paaszondag brak Jezus door de gesloten deuren van de leerlingen, die zich in de zaal van de Herinnering hadden opgesloten. Hier hoorden we ook hoe Tomas naar geloven toe groeit. De derde paaszondag bracht het verhaal van de leerlingen, die ontmoedigd terugkeren naar hun geboortedorp Emmaüs (jaar A) of de verschijning in de zaal van de Herinnering, waarbij de leerlingen denken dat Jezus een spook is. In hun bijzijn eet hij iets (jaar B). Het evangelie van jaar C komt uit Johannes: de vruchteloze visnacht en Jezus die op het strand wacht. „Gooi het net eens aan bakboord uit!” Telkens dezelfde verhaallijn: van ontmoediging over twijfel naar herkenning van de verrezen Heer. Hij leeft! Dat is de kern van de verkondiging, de eerste component van geloven.

De volgende drie zondagen komt de diaconie naar voren als de tweede component van een gelovige gemeenschap. We lezen uit het evangelie volgens Johannes. Drie zondagen lang komt Jezus aan het woord om zijn leerlingen te bemoedigen. Zij moeten immers Jezus' dienstwerk voortzetten. En het sleutelwoord is de diaconie, de zorg van God voor ons en de opdracht om voor elkaar te zorgen. De vierde paaszondag is die van zorg dragen voor elkaar.* Dit jaar (jaar A) zegt Jezus dat Hij de deur is van de schapestal, waar de schapen veilig zijn en kunnen rusten. Hij kent de schapen bij hun naam en zij kennen zijn stem. Jezus is een open deur. Volgend jaar (jaar B) zegt Jezus dat Hij de Goede Herder is, die de verloren schapen thuisbrengt. En het jaar daarop (jaar C) vertelt Jezus hoe de schapen luisteren naar de stem van de Herder en leven onder zijn bescherming. De vierde paaszondag brengt zo de eerste dimensie van de diaconie: zorg dragen.

De vijfde paaszondag is de zondag van de verbondenheid. „Jullie moeten niet angstig of ongerust zijn. Jullie zijn van Mij en Ik ben van jullie. En ik zal jullie naar het huis van mijn Vader brengen. Wees gerust, er is daar ruimte voor velen” (jaar A). In het B-jaar wordt de verbondenheid geïllustreerd met het beeld van de wijnstok: „Als jullie met Mij verbonden blijven, zullen jullie wijn van vreugde worden in de wereld.” En het C-jaar vat de tweede dimensie van de diaconie samen: „Kindertjes, jullie moeten elkaar liefhebben, zoals Ik jullie heb liefgehad. Blijf verbonden.”

De zesde paaszondag ligt wat zwaarder op de hand. Je zou het de zondag van de troost kunnen noemen, de derde dimensie van de diaconie. „Ik laat je niet verweesd achter”, horen we binnen twee weken (jaar A). Of: „Het kan er zover gaan dat je je leven geeft voor een andere, maar vrees dan niet. Ik ben er ook nog” (jaar B). En: „Ik zal jullie vrede geven, ook al ga Ik nu terug naar het Huis van mijn Vader” (jaar C). Zorgen, verbonden blijven en troosten – drie dimensies van de diaconale dienst aan medemensen. De donderdag erop vieren we Hemelvaart.

En dan komt de derde component van ons christen-zijn: de liturgie. De zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren lezen we elk jaar uit Johannes 17: het gebed van Jezus tijdens het laatste Avondmaal tot zijn Vader, voor zijn leerlingen en wereldwijd om eenheid.

Vandaag, de vierde paaszondag, gaat het over herder zijn voor elkaar. Hoe kan dat? Lees heel rustig en een paar keer opnieuw de tussensalm 23: „De Heer is mijn herder.” Zo kunnen we elkaar herderen.

* Het liturgische jaar heeft een driejarige cyclus van lezingen, die telkens met de Advent begint. Jaar A leest hoofdzakelijk uit Matteüs (2010-2011). Jaar B leest uit Marcus (2011-2012) en jaar C leest uit Lucas (2012-2013).

EERSTE LEZING

HANDELINGEN VAN DE APOSTELN

2, 14a.36-41

Op de dag van Pinksteren trad Petrus met de elf naar voren en verhief zijn stem om het woord tot de menigte te richten:

„Voor heel het huis van Israël moet dus onomstotelijk vaststaan, dat God die Jezus die gij gekruisigd hebt, tot Heer en Christus heeft gemaakt.”

Toen zij dit hoorden, waren zij diep getroffen en zeiden tot Petrus en de overige apostelen: „Wat moeten we doen, mannen, broeders?”

Petrus gaf hun ten antwoord: „Bekeert u en ieder van u late zich dopen in de naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden. Dan zult gij als gave de heilige Geest ontvangen. Want die belofte geldt u, uw kinderen en allen mensen, zovelen de Heer onze God zal roepen.”

Met nog vele andere woorden legde hij getuigenis af, en hij vermaande hen: „Redt u uit dit ontaarde geslacht.”

Die zijn woord aannamen lieten zich dopen, zodat op die dag ongeveer drieduizend mensen zich aansloten.

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF VAN PETRUS 2, 20b-25

Dierbaren,

Geduldig verdragen wat gij te lijden hebt om uw goede daden, dat is het wat God behaagt. Het is ook uw roeping, want Christus heeft voor u geleden en u een voorbeeld nagelaten; gij moet in zijn voetstappen treden.

Hij heeft geen zonde gedaan en in zijn mond is geen bedrog gevonden. Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug. Als men Hem leed aandeed, uitte Hij geen dreigementen. Hij liet zijn zaak over aan Hem die rechtvaardig oordeelt. In zijn eigen lichaam heeft Hij onze zonden op het kruishout gedragen, opdat wij aan de zonden zouden afsterven en gaan leven voor gerechtigheid. Door zijn striemen zijt gij genezen.

Want gij waart verdwaald als schapen, maar nu zijt ge bekeerd tot de herder en behoeder van uw zielen.

EVANGELIE

JOHANNES 10, 1-10

In die tijd zei Jezus: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wie niet door de deur, maar langs een andere weg de schaapskooi binnengaat, hij is een dief en een rover. Maar wie door de deur binnengaat, is de herder van de schapen. Hem doet de deurwachter open. De schapen luisteren naar zijn stem; hij roept zijn schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten. En als hij al zijn schapen naar buiten heeft gebracht, trekt hij voor hen uit, terwijl zij hem volgen, omdat zij zijn stem kennen. Een vreemde echter zullen ze niet volgen; integendeel, zij zullen van hem wegvluichten, omdat ze de stem van vreemden niet kennen.”

Deze gelijkenis vertelde Jezus hun, maar zij begrepen niet wat Hij hun wilde zeggen.

Een andere keer zei Jezus tot hen: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik ben de deur van de schapen. Allen die vóór Mij zijn gekomen, zijn dieven en rovers, maar de schapen hebben niet naar hen geluisterd. Ik ben de deur. Als iemand door Mij binnengaat, zal hij worden gered; hij zal in- en uitgaan en weide vinden. De dief komt alleen maar om te stelen, te slachten en te vernietigen. Ik ben gekomen, opdat zij leven zouden bezitten, en wel in overvloed.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's-Hertogenbosch, www.bijbel.net